



วิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในฝัน
เรื่อง

การพัฒนาการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics)

โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย

สรียาภรณ์ นนทะปะ

โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1

คำนำ

“วิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในฝัน” ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการของโรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ซึ่งได้รับการประเมินให้เป็นโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝันรุ่นที่ 3 เมื่อปีการศึกษา 2555

โรงเรียนบ้านน้ำแถมได้พิจารณาปัญหาด้านการเรียนการสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้แล้ว พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีปัญหามากที่สุด เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้และทักษะด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ อยู่ในระดับต่ำมาก ดังนั้นจึงต้องเร่งแก้ปัญหาในส่วนนี้ให้สำเร็จ เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนบ้านน้ำแถมหวังว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานการศึกษาหรือชุมชนภายนอก เพื่อช่วยให้ความรู้และทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ศรียาภรณ์ นนทะปะ

ผู้วิจัย

สรียาภรณ์ นนทะปะ (2558) : การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอลำทะ จังหวัดเลย

75 หน้า

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลการพัฒนาการทักษะอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน และ (2) ศึกษาวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งชั้นเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำไม่ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการบรรยายเนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

(1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

(2) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

(3) จากผลการสังเกต พบว่า มีปัญหาอุปสรรคมากมาย อันเนื่องมาจากนักเรียนส่วนมากเป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนที่มีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความรู้พื้นฐาน ระดับสติปัญญา ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูต้องใช้เวลาเพิ่มเติมในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนรายบุคคล นอกจากนี้ นักเรียนส่วนมากยังขาดทักษะการออกเสียงพยัญชนะบางเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาไทย และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ เนื่องจากความเคยชินในการใช้ภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้ดีขึ้น

SAREEYAPORN NONTAPA (2558) : A DEVELOPMENT OF PHONICS BY USING
PRACTICAL BOOK FOR GRADE 6 STUDENTS OF BAN NAMKHAEM SCHOOL
IN THALI DISTRICT OF LOEI PROVINCE
75 P.

Abstract

The purposes of this research were (1) to learn how learning achievement on phonics that the students can do, and (2) to learn how to create and develop the efficient Practical Book. The population was 40 grade 6 students of Ban Namkhaem School in the first semester in academic year 2014. 20 of them were purposively selected as the sample for this study because of disability in phonics. Data were collected by Practical Book. The statistics used for the quantitative analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test. Qualitative data was analyzed under the framework of students' ability in reading and spelling words. The findings of the study were as follows:

(1) The comparison of the learning achievement on phonics of grade 6 students showed that their posttest scores were higher than their pretest scores at significant difference level of 0.05.

(2) The Practical Book was developed until it reached efficiency at 80 : 80 percentages.

(3) The problems gained from the observation are the failure of the most students. It means that they lack of background knowledge, skills, diligence, and positive attitude in English. Thus it suggested that teacher should give more time to practice them again and again until they can read and spell words because it is the basic skill which help them to learn in the upper level. Moreover, the most students cannot pronounce some consonant sounds and the final sounds because of the mother tongue. So, teacher should continue developing them in these problem.

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในพื้นที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก นางนงภา วงษ์อินตา ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และนางจันทร์เพ็ญ รัตนมาลา ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลยเขต 1 ที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการจัดทำจนสำเร็จในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ นางสาววิจิตรา บุญบา ครูชำนาญการพิเศษสาขาภาษาอังกฤษ โรงเรียน บ้านหนองหญ้าไซ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย นางเยาวภา พิลาคุณ ครูชำนาญการพิเศษสาขา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านปากห้วย อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย และนางสาวดวงสุดา สุปมา ครู โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ความอนุเคราะห์ในการ ตรวจสอบเกี่ยวกับเนื้อหาและการใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำแคมและคณะครูทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาส พัฒนาดนเองด้านงานวิชาการให้สูงขึ้น และอนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการ วิจัย ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย ปีการศึกษา 2557 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คุณงามความดี คุณค่าอันพึงมาจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเป็นเครื่องบูชา พระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ อันเป็นที่เคารพยิ่ง รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งที่ได้กล่าวถึง และมีได้กล่าวถึง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน

สรียาภรณ์ นนทะปะ

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพประกอบ	ซ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย	2
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	4
2.2 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์	6
2.3 การอ่านออกเสียงสะกดคำ	11
2.4 หลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะ	12
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	14

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	15
3.3 การสร้างเครื่องมือ	16
3.4 วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	16
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	17
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	17

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา	18
4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ	19
4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ	20
4.4 ผลการบันทึกการสังเกต	21

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	24
5.2 สมมุติฐานการวิจัย	24
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
5.4 สรุปผลการวิจัย	25
5.5 อภิปรายผลการวิจัย	26
5.6 ข้อเสนอแนะ	27

บรรณานุกรม	29
------------	----

ภาคผนวก ก	31
-----------	----

ภาคผนวก ข	40
-----------	----

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	73
---------------------	----

ประวัติผู้วิจัย	75
-----------------	----

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 มาตรฐาน ด 1.1	6
ตารางที่ 2 ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้	7
ตารางที่ 3 ค่า IOC ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	18
ตารางที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญ	19
ตารางที่ 5 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด	19
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ท้ายบทเรียน	20
ตารางที่ 7 ค่าสถิติของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน – หลังเรียน	21
ตารางที่ 8 ผลการบันทึกการสังเกต	22

สารบัญภาพประกอบ

		หน้า
ภาพประกอบที่ 1	ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง	8
ภาพประกอบที่ 2	กรอบแนวคิดการวิจัย	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านการออกเสียง คือ “อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ, 2551: 1-3)

อย่างไรก็ตาม คนไทยนั้นมีปัญหามากมายในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาอังกฤษกับระบบเสียงภาษาไทย ดังนั้นการที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและป้องกันมิให้ผู้เรียนออกเสียงผิดจึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะนิสัยในการออกเสียงให้ผู้เรียนต้องชัดเจนตั้งแต่เด็กในระยะเริ่มต้นหรือประถมศึกษา (จิรนนท์ เมฆวงษ์, 2547 : 2) ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ คือการอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) เป็นหลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้ถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ เช่น คำว่า cat จะสอนให้ผู้รู้จักตัว “c” จากเสียงของมันคือเสียง “ค” ตัว “a” เป็นเสียง “อะ” และตัว “t” เป็นเสียง “ท” และผสมเสียงกันเป็น “ค-อะ-ท แคท” (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2555-2556)

และเมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแควพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากขาดทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ แต่จะใช้วิธีการจำคำศัพท์เป็นคำๆ แล้วเขียนคำอ่านเป็นภาษาไทยกำกับไว้ ทำให้ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างจากบทเรียนได้ ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทดสอบระดับชาติ (O-net) อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับประเทศ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีพื้นฐานด้านการอ่านและเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนในระดับสูงต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการทักษะอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.1.2 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

1.2 สมมุติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ซึ่งมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคว อำเภอลำดือ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านน้ำแคว อำเภอลำดือ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งชั้นเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำไม่ได้

1.3.2 ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

1.3.3 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คำศัพท์พื้นฐานระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นคำที่มีจำนวน 1-2 พยางค์ แต่ไม่เกิน 4 พยางค์ เพื่อความสะดวกต่อการอ่านออกเสียงสะกดคำสำหรับผู้เริ่มต้น

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 การอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ หมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ – สระ การประสมคำ และการอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้แก่ การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final sound) และการลงเสียงเน้นหนักในคำ (stress)

1.4.2 แบบฝึกทักษะ หมายถึง เอกสารที่ประกอบด้วยคำศัพท์ รูปภาพ และความหมายของคำที่เป็นได้ทั้งใบความรู้และแบบทดสอบ ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ เสียงพยัญชนะเดี่ยว (Consonant) เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) เสียงสระเดี่ยว (Vowel) เสียงสระผสม (Diphthong) การอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (Final Sound) และการลงเสียงเน้นหนักในคำ (Stress) อีกทั้งมีส่วนประกอบอื่นๆ ภายในเล่ม ดังนี้ คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 – 3 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pretest - Posttest) และแบบประเมินสำหรับครู

1.4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลลัพธ์ของคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pretest - Posttest) และแบบทดสอบท้ายบทเรียน

1.4.4 ประสิทธิภาพของสื่อ หมายถึง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือตามเกณฑ์ E_1/E_2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80/80 โดยที่ E_1 หมายถึง คะแนนการทดสอบหลังเรียน และ E_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 3 ครั้ง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงต่อไป

1.5.2 ได้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นอื่นๆ ที่มีปัญหา หรือใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษาต่อไปได้ ตลอดจนเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสถานศึกษา หน่วยงานภายนอก และชุมชน เพื่อใช้ประโยชน์จากแบบฝึกทักษะฉบับนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้ชุดการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในฝัน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2.2 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์
- 2.3 การอ่านออกเสียงสะกดคำ
- 2.4 หลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, สพฐ., 2551: คำนำ -19)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา พร้อมทั้งได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่น และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน ซึ่งในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กล่าวไว้ดังนี้

2.1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ

ใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบ อาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอัน หลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1.) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่าง เหมาะสม

2.) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3.) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4.) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานใน การศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านการออกเสียงไว้ดังนี้

“... อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ...”

2.1.3 มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ นิทาน และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อม โยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, สพฐ. (2551: 13)

2.2 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์

ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนั้นการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระได้ถูกต้องชัดเจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงในช่องปาก (Point of articulation) (กฤษฎา ยอดมงคล, 2553 : 7-12)

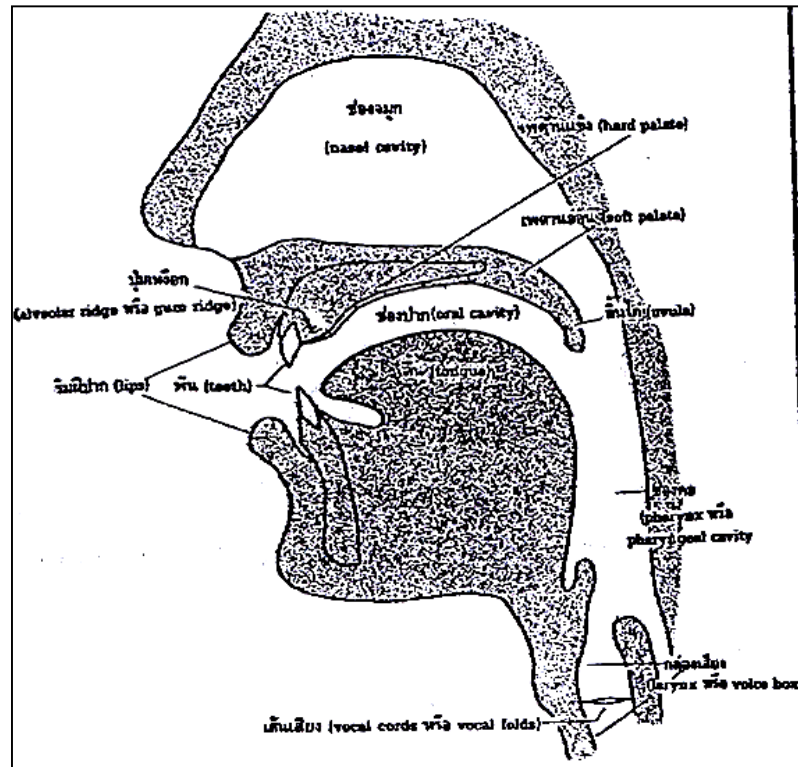
เมื่อลมออกจากกล่องเสียงเข้าสู่ช่องปาก อวัยวะในปากจะทำงานประสานกัน เช่น ทำให้ช่องปากมีรูปร่างแบบต่างๆ มีการกักลมก่อนปล่อยทันที หรือค่อยๆ ปล่อย อวัยวะที่ใช้เพื่อการออกเสียงในปากเรียกว่า ฐานกรณ์ (Articulators) อวัยวะที่ไม่เคลื่อนไหว เรียกว่า ฐาน (Passive articulators) ส่วนอวัยวะที่เคลื่อนไหว ขยับตัวไปแต่ละอวัยวะส่วนอื่นๆ เรียกว่า กรณ์ (Active articulators) ซึ่งในที่นี้คือ ลิ้น (tongue) สำหรับลิ้นไก่อเป็นอวัยวะที่ขยับตัวได้เช่นกัน แต่ไม่มากเหมือนลิ้น เมื่อลิ้นแตะ “ฐาน” ต่างๆ คือ ปุ่มเหงือก เพดานปาก เพดานอ่อน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการกัก เปลี่ยนรูปร่างช่องว่างในปาก ช่วยให้เราออกเสียงพูดได้

การออกเสียงพยัญชนะมีการแตะหรือการกักลมในปาก แต่เสียงสระไม่มีการกักลมหรือการปิดกั้นลมในลักษณะใดๆ ทั้งสิ้น

ตารางที่ 2 ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้

ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้		ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวไม่ได้	
Normal Form	Adj. Form	Normal Form	Adj. Form
Lower Lip ริมฝีปากล่าง	Labial	Upper Lip ริมฝีปากบน	Labial
Lower Teeth ฟันล่าง	Dental	Upper Teeth ฟันบน	Dental
Tip of the Tongue ปลายลิ้น	Apical	Gum Ridge ปุ่มเหงือก	Alveolar
Front of the Tongue ลิ้นส่วนหน้า	Frontal	Prepalate เพดานแข็งส่วนหน้า	Alveolar- palatal
Center of the Tongue กลางลิ้น	Laminal	Palate (hard palate) เพดานแข็ง	Palatal
Back of the Tongue ลิ้นส่วนหลัง	Dorsal	Velum (soft palate) เพดานอ่อน	Velar

ที่มา : มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2552, 13)



ภาพประกอบที่ 1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง

ที่มา : กฤษณา ขอดมงคล (2553 : 7-12)

2.2.2 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง (กรองแก้ว ไชยปะ, 2544 : 27 -29)

ฐานที่เกิดของเสียงเกิดจากคู่ฐานกรณ์แต่ละคู่ที่ทำหน้าที่ผลิตเสียง มี 8 เสียงดังนี้

1) Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/m/	m	ม
/w/	w, wh	ว
/p/ (unaspirated)	p (อยู่ตามหลัง s เช่น spy)	ป
/p/ (aspirated)	p	พ, ภ, ผ

2) Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/f/	f, ph, gh (phone, graph)	ฟ, ฝ
/v/	v	ไม่มี

3) **Dental หรือ Apico-dental** เกิดจากปลายลิ้นกับฟัน โดยปลายลิ้นสอดหรือสัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/θ/	th (เสียงไม่ก้อง เช่น thank)	ไม่มี
/ð/	th (เสียงก้อง เช่น they)	ไม่มี

4) **Alveolar หรือ Apico-alveolar** เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/t/ (aspirated)	t	ท, ถ, ถ, ๓, ๓, ๓
/t/ (unaspirated)	t (อยู่ตามหลัง s เช่น star)	ต, ฏ
/d/	d	ด, ฐ
/n/	n	น, ณ
/s/	s, c (ตำแหน่งท้ายคำ เช่น face)	ศ, ศ, ษ, ษ
/z/	z	ไม่มี
/l/	l	ล
/r/	r (ปลายลิ้นงอเกร็ง)	ร (รวลิ้น)

5) **Post-alveolar** เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/tʃ/	ch, tch,	ช, ฌ (ใกล้เคียง)
/dʒ/	j, g, d, dg (age, bridge)	ไม่มี
/ʃ/	sh	ไม่มี
/ʒ/	s, gh (vision, beigh)	ไม่มี

6) **Palatal** เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/j/	y	ย, ญ

7) **Velar** เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/k/ (unaspirated)	k, c (อยู่ตามหลัง s เช่น sky)	ก
/k/ (aspirated)	k, c (come)	ข, ค, ฉ
/g/	g	ไม่มี
/ŋ/	ng, nk	ง

8) **Glottal** เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิด แล้วเปิดให้ลมผ่านสะดวก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/h/	h	ห, ฮ
/ʔ/	Uh, huh	อ

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทยจำนวน 8 เสียง คือ /v/, /θ/, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/, อีกทั้งเสียง /r/ ที่มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันในภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เพราะคนไทยจะใช้เสียงพยัญชนะภาษาไทยที่มีความใกล้เคียงกันไปแทนที่เสียงนั้นในภาษาอังกฤษ ทำให้คนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเข้าใจผิดและใช้ภาษาคลาดเคลื่อนไป

2.2.3 เสียงพยัญชนะและการสกัดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์ Sounds and the Manner of Articulation (กรองแก้ว ไชยปะ, 2544 : 29 -32)

1) **Stops, Plosives** (เสียงกักหรือเสียงระเบิด) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกั้นกระแสลมไว้โดยสมบูรณ์ แล้วปล่อยให้พุ่งออกมาในลักษณะระเบิด ได้แก่เสียง /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/ และ /ʔ/

2) **Fricative** (เสียงเสียดแทรก) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งมาเบียดกันหรือบีบหรือให้กระแสลมเสียดแทรกออกมาทางช่องแคบๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ และ /h/

3) **Affricates** (เสียงกักเสียดแทรก) เป็นการผสมผสานกันของกลไกเสียง Stops และเสียง Fricatives เกิดจากการที่ฐานกรณ์คู่หนึ่งปิดกั้นกระแสลมเอาไว้แล้วชั่วครู่ แล้วเปิดหรือให้ลมเสียดแทรกออกทางช่องแคบๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /tʃ/ และ /dʒ/

4) **Nasals (เสียงนาสิก)** เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกันสนิท ทำให้กระแสลมไม่สามารถผ่านออกทางช่องปากได้ ขณะเดียวกันเพดานอ่อนเคลื่อนออกจากผนังคอ เปิดช่องให้กระแสลมผ่านออกทางช่องจมูกอย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /m/, /n/ และ /ŋ/

5) **Lateral (เสียงข้างลิ้น)** เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก โดยปลายลิ้นดันอยู่ที่ปุ่มเหงือกพร้อมกับเบะข้างลิ้นเป็นช่องให้ลมผ่านออกมาโดยสะดวก มีเสียงเดียวคือ /l/

6) **Glides หรือ Semi-vowels (เสียงกึ่งสระ)** เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งเคลื่อนที่ไปจากที่เดิมขณะที่กำลังเปล่งเสียง ทำให้กระแสลมที่กำลังผ่านออกมาเปลี่ยนทิศทางไป ได้แก่เสียง /w/, /r/ และ /j/

2.3 การอ่านออกเสียงสะกดคำ (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2555-2556)

การอ่านออกเสียงสะกดคำ Phonics นั้นมีความหมายและความสำคัญ ดังนี้

โฟนิคส์ (Phonics) คือวิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้ถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ ยกตัวอย่างเช่น การสะกดคำว่า cat จะสอนให้รู้จักตัว “c” จากเสียงของมันคือเสียง “ค” (ออกเสียงเคอะ เบาๆ ในลำคอ) ตัว “a” เป็นเสียง “เอะ” และตัว “t” เป็นเสียง “ท” (ออกเสียง เทอะ เบาๆ ใช้ปลายลิ้นกระทบฟันหน้าบน) และผสมเสียงกันเป็น “ค-เอะ-ท แคท” (ลองออกเสียง ค – เอะ - ท ซ้ำๆ เร็วๆ จะพบว่าสุดท้ายจะออกเสียงเป็น “แคท”)

การเรียนโฟนิคส์จะช่วยให้เด็กเรียนออกเสียงได้ถูกต้องทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่างๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนแบบโฟนิคส์จะดูช้ากว่าการเรียนแบบท่องจำมาก เพราะเด็กต้องทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำๆ เพื่อให้จำได้ นอกจากนี้มีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าเด็กที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไปและมีความแตกฉานทางภาษา รักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวนักเรียนเองในอนาคต

หลักโฟนิคส์เป็นหลักการอ่านเขียนที่เรียนกันมาตั้งแต่โบราณ แต่เมื่อประมาณ 20 - 40 ปีที่ผ่านมาได้เลือนหายไป เนื่องจากมีทฤษฎีใหม่ที่บอกว่าการอ่านแบบโฟนิคส์นั้นยุ่งยากจึงเปลี่ยน

มาใช้วิธีเรียนแบบจำคำศัพท์เป็นคำๆ ที่เรียกว่า Whole Language เพราะเร็วกว่า โรงเรียนในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลียจึงเลิกสอนโฟนิคส์ไปตามๆ กัน แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายสิบปีก็พบว่าความสามารถในการอ่านเขียนของประชาชนต่ำลงเพราะคนเรานั้นจดจำคำศัพท์ได้จำกัด และการไม่รู้หลักการสะกดนั้นก็ทำให้อ่านได้ไม่คล่องเมื่อเห็นคำยากหรือคำใหม่ที่ไม่คุ้นเคยก็ไม่อยากอ่านทำให้การอ่านสั้นกว่าความรู้ต่างๆ ลดลงตามไปด้วย จึงมีการฟื้นฟูการเรียนโฟนิคส์อีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักการอ่านเขียนอย่างแท้จริง

2.4 หลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะ (ณัฐภา แสงคำ, 2553)

ในการจัดทำแบบฝึกทักษะ ต้องศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

2.4.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

2.4.2 ลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะที่ดี ครูผู้สร้างจะต้องยึดหลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่ง่าย เหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย มีคำสั่ง คำอธิบาย และคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้เวลาในการฝึกไม่นานและที่สำคัญมีความหมายต่อชีวิต เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.4.3 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

1. ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละวัย และต้องคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจของนักเรียน
2. ต้องตั้งจุดประสงค์ในด้านทักษะและเนื้อหา
3. แบบฝึกเสริมทักษะต้องไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป และต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
4. ต้องศึกษาขั้นตอนต่างๆ ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียน
5. แบบฝึกเสริมทักษะต้องมีคำชี้แจง และควรมีตัวอย่างเพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น และสามารถทำได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลายรูปแบบ หลายลักษณะ เพื่อจูงใจในการทำ

7. ควรมีรูปภาพประกอบที่สวยงามเหมาะสมกับวัยของเด็ก
8. ควรใช้ภาษาสั้นๆ ง่ายๆ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาหรือคำสั่ง
9. ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง
10. ควรจัดทำเป็นรูปเล่มซึ่งสามารถเก็บรักษาได้ง่ายและใช้ในบททวน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิรนนท์ เมฆวงศ์ (2547) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลปรากฏว่าความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์โดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

วิไลวรรณ ร่มชาติ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทย ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังเรียนด้วยแบบฝึกฯ สูงขึ้นทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ไม่เครียด และนักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยระบบถอดรหัสตัวอักษรให้เป็นเสียง ผลปรากฏว่า ครูและนักศึกษาของวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ ความรู้ทางด้านทฤษฎีโฟนิกส์เพิ่มขึ้นจาก ระดับอนุบาล (A) มาเป็น ระดับดีมาก (G) โดยเฉลี่ย และพัฒนาการในการอ่านออกเสียงดีขึ้นโดยรวมจากระดับอนุบาลเป็นระดับเกรด 2 โดยเฉลี่ย

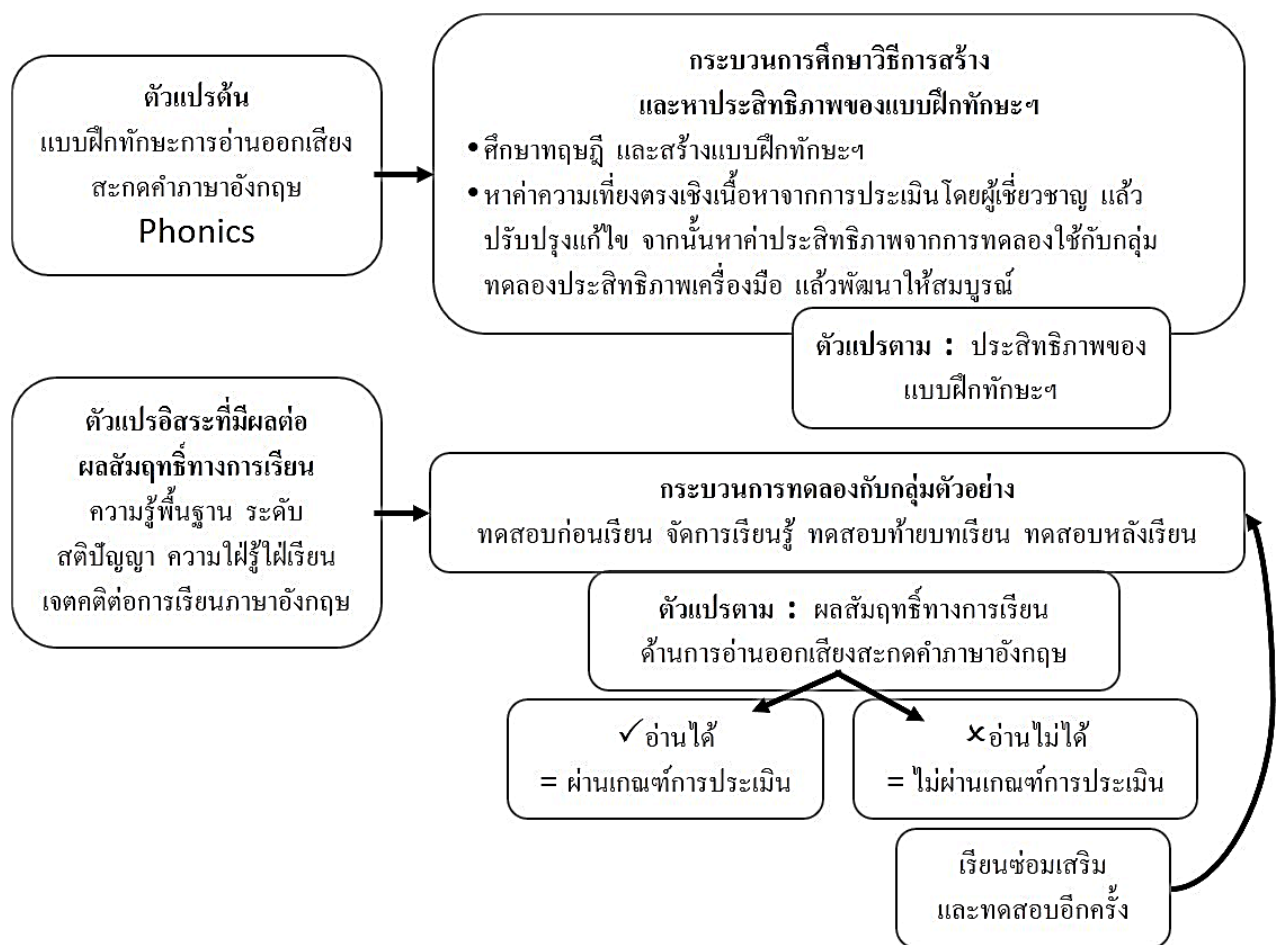
นภาพร วงศ์พุทธา (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ ศตรีวิทยา พุทธมณฑล ผลปรากฏว่า หลังจากนักเรียนได้อ่านชุดฝึก นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้นและมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น

ปริญดา สากระแสน (2555) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านและเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิ่นสร้อยไขลย์วิทยาลัย ผลปรากฏว่า นักเรียนมี

ความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยผลการทดสอบ Post Test มีค่าร้อยละสูงขึ้นจาก Pre Test นอกจากนี้ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ควบคู่กัน ดังนั้นควรให้นักเรียนฝึกฝนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จะช่วยให้นักเรียนมีการสังเกตและมีทักษะการอ่าน – การเขียนมากขึ้น

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้



ภาพประกอบที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง เรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอลำดื้อ จังหวัดเลย เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในฝัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอลำดื้อ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียน บ้านน้ำแถม อำเภอลำดื้อ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งชั้นเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำไม่ได้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นเอกสารที่ประกอบด้วยคำศัพท์ รูปภาพ และความหมายของคำที่เป็นได้ทั้งใบความรู้ และแบบทดสอบ ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้ เสียงพยัญชนะเดี่ยว (Consonant) เสียงพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) เสียงสระเดี่ยวและสระผสม (Vowel and Diphthong) การอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (Final Sound) และการลงเสียงเน้นหนักในคำ (Stress) อีกทั้งมีส่วนประกอบอื่นๆ ภายในเล่ม ดังนี้ คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 – 3 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pretest - Posttest) และตัวอย่างแบบบันทึกการทดสอบ

3.3 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (Phonics) ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 กำหนดส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ และวางแผนการจัดทำอย่างละเอียด

3.3.3 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.3.4 ประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะด้วยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5 หาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือโดยทดลองใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มทดลอง ประสิทธิภาพเครื่องมือ จากนั้นปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.3.6 นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.3 ทดสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล

3.5.4 นำแบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 1 เรื่องเสียงพยัญชนะและพยัญชนะควบกล้ำ โดยเน้นย้ำซ้ำทวนเสียงพยัญชนะแต่ละเสียงจนนักเรียนจำได้

2) ทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 และบันทึกคะแนนรายบุคคลพร้อมบันทึกการสังเกต

3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 2 เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำและการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ โดยฝึกอ่านสะกดคำจากตัวอย่างคำในเสียงสระแต่ละชุด

4) ทดสอบท้ายบทเรียนที่ 2 และบันทึกคะแนนรายบุคคลพร้อมบันทึกการสังเกต

5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 3 เรื่องการลงเสียงเน้นหนักในคำ

6) ทดสอบท้ายบทเรียนที่ 3 และบันทึกคะแนนรายบุคคลพร้อมบันทึกการสังเกต

3.5.5 ทดสอบหลังเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านปริมาณค่าสถิติพื้นฐาน

3.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านคุณภาพด้วยการบรรยาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ ค่าที (T-test) แบบ dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในฝัน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการทดลอง ดังต่อไปนี้

- 4.1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 4.2 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
- 4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ
- 4.4 ผลการบันทึกการสังเกตการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

4.1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์/เนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่า IOC ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ที่	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			เฉลี่ย	สรุป
		1	2	3		
1	ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ ได้แก่ - เสียงพยัญชนะเดี่ยว - เสียงพยัญชนะควบกล้ำ - การอ่านออกเสียงสะกดคำและการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ - เสียงสระเดี่ยวและสระผสม - การลงเสียงเน้นหนักในคำ	0	-1	1	0.00	ปรับปรุง
2	ความเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้กับระดับชั้นของผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ความเหมาะสมของรูปแบบการใช้ตัวอักษร รูปภาพ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
สรุปผลในภาพรวม					0.67	ใช้ได้

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถาม พบว่า ข้อที่ 1 ด้านความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ มีค่าเฉลี่ย 0.00 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดคือต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าผู้วิจัยต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนข้อคำถามที่ 2 และ 3 ด้านความเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้กับระดับของผู้เรียนและความเหมาะสมของรูปแบบการใช้ตัวอักษร รูปภาพ มีค่าเฉลี่ย 1.00 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่า เหมาะสมและนำไปใช้ได้ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบฝึกทักษะ พบว่ามีค่า 0.67 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าสามารถนำไปใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 4 แสดงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ที่	ข้อเสนอแนะ
1	ควรศึกษาเสียงและตัวอย่างคำของแต่ละเสียงให้ถูกต้อง
2	ควรแยกหัวข้อให้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสม เช่น แยกเสียงพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะควบกล้ำ แยกเสียงสระเดี่ยวและสระผสม เป็นต้น
3	เสียงสระผสมควรเขียนเสียงสระให้ชัดเจน เช่น อีเออะ หรือ เอีย /ไอ/

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงด้านความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาจำนวน 3 ข้อ ดังรายละเอียดในตาราง

4.2 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ จากการทดลองประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยนักเรียนกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือจำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

จำนวน นักเรียน	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน การทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1-3	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน การทดสอบหลังเรียน	ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/80
	E_1	E_2	
20	80.00	81.00	80.00 / 81.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/80 กล่าวคือ อัตราส่วนระหว่างค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบท้ายบทเรียน และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังเรียน มีค่า 80.00 / 81.00 ซึ่งหมายถึงแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

4.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนท้ายบทเรียน หลังจากทดสอบนักเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 – 3 แล้ว ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 – 3 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 1		คะแนนท้าย บทเรียนที่ 2		คะแนนท้าย บทเรียนที่ 3		เฉลี่ย	ร้อยละ
	(5)		(5)		(5)			
$\bar{X}$	3.70	74.00	4.10	82.00	4.30	86.00	4.03	80.67
S.D.	0.73		0.64		0.80		0.60	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ในการทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้เฉลี่ย 3.70 คะแนนจากจำนวนทั้งหมด 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.00 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 การทดสอบท้ายบทเรียนที่ 2 นักเรียนสามารถออกเสียงได้เฉลี่ย 4.10 คิดเป็นร้อยละ 82.00 คะแนนมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 การทดสอบท้ายบทเรียนที่ 3 นักเรียนสามารถออกเสียงได้เฉลี่ย 4.30 คิดเป็นร้อยละ 86.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ทั้งนี้การทดสอบทั้งสามครั้งมีค่าเฉลี่ย 4.03 คิดเป็นร้อยละ 80.67 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 แสดงว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและสอนซ่อมเสริมในแต่ละบทเรียนแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

4.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน – หลังเรียน หลังจากทดสอบนักเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงค่าสถิติของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ (%)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความต่าง ($\bar{D}$)	ค่าทดสอบที (T-TEST)	SIG.
ก่อนเรียน	0.95	19.00	1.10	3.30	20.142**	0.000
หลังเรียน	4.25	85.00	0.44			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้เฉลี่ย 0.95 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 และเมื่อทำการทดสอบหลังเรียนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้เฉลี่ย 4.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ทั้งนี้ผลต่างของค่าคะแนนทั้งสองครั้งเฉลี่ย 3.30 แสดงว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและสอนซ่อมเสริมแล้วนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน เท่ากับ 20.142 โดยมีค่า SIG. น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4.4 ผลการบันทึกการสังเกตการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในกระบวนการเก็บข้อมูลวิจัยโดยการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สังเกตและจดบันทึกการสังเกต สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงผลการบันทึกการสังเกตของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็นที่ สังเกต	ความสำเร็จ	ปัญหา / อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
การอ่านออกเสียงพยางค์ภาษาอังกฤษ	นักเรียนกลุ่มเก่งจำเสียงพยางค์ได้อย่างคล่องแคล่ว แต่นักเรียนส่วนมากที่เป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนยังตะกุกตะกักและช้ามาก ต้องสอนซ่อมเสริม	นักเรียนออกเสียงพยางค์บางเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาไทยไม่ชัดเจน เช่น /v/, /θ/, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/, /r/	ควรทำวิจัยในเรื่องการออกเสียงพยางค์ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
การอ่านออกเสียงสะกดคำจากเสียงสระแต่ละชุด	นักเรียนกลุ่มเก่งสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้อย่างคล่องแคล่ว แต่นักเรียนกลุ่มปานกลางและอ่อนอ่านได้ช้ามาก บางคนอ่านไม่ได้ ต้องสอนซ่อมเสริมรายบุคคล	นักเรียนบางส่วนอ่านออกเสียงสะกดคำได้ช้า เพราะปัจจัยหลายด้าน นอกจากนี้ส่วนมากยังขาดทักษะการออกเสียงพยางค์ท้ายคำ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่มีภาษาไทย	ครูต้องเน้นย้ำซ้ำทวนให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำให้ได้ทุกคน และควรทำวิจัยในเรื่องการออกเสียงพยางค์ท้ายคำ
การออกเสียงเน้นหนักในคำ	นักเรียนส่วนมากออกเสียงเน้นหนักในคำจากตัวอย่างคำในแบบฝึกทักษะได้ แต่ในคำอื่นๆ ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน	นักเรียนส่วนมากขาดความรู้ใฝ่เรียน ไม่ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	ในแต่ละบทเรียนครูควรนำนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้องเพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
พฤติกรรมนักเรียนโดยรวม	นักเรียนกลุ่มเก่งเรียนรู้ได้เร็ว อ่านได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว แต่นักเรียนส่วนมากที่เป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนต้องใช้ความพยายามจึงสามารถอ่านได้ บางคนไม่ยอมรับรู้ จนกว่าครูจะเน้นตัวต่อตัว	กระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนตลอดจนการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่อ่านไม่ได้นั้น ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก	ครูต้องใช้เวลามากกว่าเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้นในงานวิจัยจึงต้องกำหนดเวลาแบบยืดหยุ่นได้ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนั้นมีปัญหาอุปสรรคมากมาย อันเนื่องมาจากนักเรียนส่วนมากเป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนที่มีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความรู้พื้นฐาน ระดับสติปัญญา ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งครูต้องใช้เวลาในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนรายบุคคลค่อนข้างมาก การกำหนดเวลาที่ใช้ในการวิจัย จึงต้องกำหนดแบบยืดหยุ่นตามบริบทของโรงเรียน นอกจากนี้ นักเรียนส่วนมากยังขาดทักษะการออกเสียงพยัญชนะบางเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาไทย และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ เนื่องจากความเคยชินในการใช้ภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้ดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในฝัน ผู้วิจัยได้สรุปผลครอบคลุมสาระ ดังนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 สมมุติฐานการวิจัย
- 5.3 วิธีดำเนินการวิจัย
- 5.4 สรุปผลการวิจัย
- 5.5 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.6 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 5.1.1 เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการทักษะอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
- 5.1.2 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

5.2 สมมุติฐานการวิจัย

- 5.2.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 5.2.2 แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80

5.3 วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
- 5.3.1 ทดสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล
 - 5.3.2 นำแบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้บทที่ 1 เรื่องเสียงพยัญชนะและพยัญชนะควบกล้ำ โดยเน้นย้ำซ้ำทวนเสียงพยัญชนะแต่ละเสียงจนนักเรียนจำได้
 - 2) ทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1 และบันทึกคะแนนรายบุคคลพร้อมบันทึกการสังเกต

3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำและการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ โดยฝึกอ่านสะกดคำจากตัวอย่างคำในเสียงสระแต่ละชุด

4) ทดสอบท้ายบทเรียนที่ 2 และบันทึกคะแนนรายบุคคลพร้อมบันทึกการสังเกต

5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการลงเสียงเน้นหนักในคำ

6) ทดสอบท้ายบทเรียนที่ 3 และบันทึกคะแนนรายบุคคลพร้อมบันทึกการสังเกต

5.3.3 ทดสอบหลังเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.4.1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์/เนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถาม พบว่า ข้อที่ 1 ด้านความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่าผู้วิจัยต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนข้อคำถามที่ 2 และ 3 ด้านความเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้กับระดับของผู้เรียนและความเหมาะสมของรูปแบบการใช้ตัวอักษร รูปภาพ สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าเหมาะสมและนำไปใช้ได้ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบฝึกทักษะ พบว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าสามารถนำไปใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) ควรศึกษาเสียงและตัวอย่างคำของแต่ละเสียงให้ถูกต้อง
- 2) ควรแยกหัวข้อให้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสม เช่น แยกเสียงพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะควบกล้ำ แยกเสียงสระเดี่ยวและสระผสม เป็นต้น
- 3) เสียงสระผสมควรเขียนเสียงสระให้ชัดเจน เช่น อีเออะ หรือ เอีย /ไอ/

5.4.2 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ จากการทดลองประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยนักเรียนกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือจำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยดังนี้

ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

5.4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ : ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน และท้ายบทเรียน หลังจากทดสอบนักเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้

หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละบทเรียนและสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีก่อนเรียน – หลังเรียน ไม่เป็นอิสระแก่กัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.4.4 ผลการบันทึกการสังเกตการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในกระบวนการเก็บข้อมูลวิจัยโดยการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้สังเกตและจดบันทึกการสังเกต สรุปได้ดังนี้

ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนั้นมีปัญหาอุปสรรคมากมาย อันเนื่องมาจากนักเรียนส่วนมากเป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนที่มีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความรู้พื้นฐานระดับสติปัญญา ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งครูต้องใช้เวลาในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนรายบุคคลค่อนข้างมาก การกำหนดเวลาที่ใช้ในการวิจัยจึงต้องกำหนดแบบยืดหยุ่นตามบริบทของโรงเรียน นอกจากนี้นักเรียนส่วนมากยังขาดทักษะการออกเสียงพยัญชนะบางเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาไทย และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ เนื่องจากความเคยชินในการใช้ภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้ดีขึ้น

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ : ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน และท้ายบทเรียน หลังจากทดสอบนักเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้

หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละบทเรียนและสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีก่อนเรียน – หลังเรียน ไม่เป็นอิสระแก่กัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจิรนนท์ เมฆวงศ์ (2547) ที่ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลปรากฏว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์โดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วิไลวรรณ ร่วมชาติ (2549) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านปงสนุก จังหวัดลำปาง โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำพ้องภาษาอังกฤษ – ไทย อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยระบบถอดรหัสตัวอักษรให้เป็นเสียง นภาพร วงศ์พุทธา (2554) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล และปริญา สากระเส (2555) ที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านและเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย ผลการวิจัยทั้ง 4 ท่านได้ข้อสรุปคล้ายๆ กัน กล่าวคือ คะแนนการทดสอบหลังเรียนมากกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

5.6 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

5.6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

- ด้านเนื้อหา ครูสามารถปรับปรุงและประยุกต์ใช้คำศัพท์ได้จากบทเรียนปกติหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย
- รูปแบบของแบบฝึกทักษะ ครูสามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายวิธี เช่น ฉายบนโปรเจกเตอร์ หรือเพิ่มลูกเล่นอื่น เช่น แทรกไฟล์เสียง เป็นต้น
- การอ่านออกเสียงสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการอ่านในระดับสูง ดังนั้นเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้และทดสอบไปแล้ว แต่นักเรียนยังอ่านไม่ได้ ครูควรอดทนกับการสอนซ่อมเสริมนักเรียนรายบุคคล โดยอาจจะใช้เวลามากหรือน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบริบทโรงเรียน

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอน หรือเพื่อศึกษาเป็นกรณีตัวอย่าง
- ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final sound) เนื่องจากนักเรียนเป็นปัญหามากสำหรับคนไทย เพราะในภาษาไทยไม่มีการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ
- ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงประโยค เพื่อให้ให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2551.
- กฤษณา ขอดมงคล. เอกสารประกอบการสอน 1535203 สัทศาสตร์และสรีวิทยา 3(2-2-5) **Practical English Phonetics and Phonology**. เลข : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2553.
- กรองแก้ว ไชยปะ. สัทศาสตร์อังกฤษและสรีวิทยาเบื้องต้น. เลข : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2548.
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. ขบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน[Online]. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/โฟนิคส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>, 2555-2556. (15 กรกฎาคม 2557)
- ณัฐภา แสงคำ, แบบฝึกเสริมทักษะ. [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.sahavicha.com/?name=media&file=readmedia&id=1667>, 2553. (15 กรกฎาคม 2557)
- มณีนันท์ สุกโชติรัตน์. ออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างง่าย. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2552.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. **UTQ online e-Training Course UTQ – 2108 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ : 2555.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร, 2551.

ภาคผนวก ก

1. ผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
4. ผลการหาค่า T-test เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

แบบสรุปการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (Phonics)

ในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ

วัตถุประสงค์/เนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence)

โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

การกำหนดค่าคะแนน มีดังนี้	+1	คือ	เหมาะสม
	0	คือ	ไม่แน่ใจ
	-1	คือ	ไม่เหมาะสม

เกณฑ์การแปลความหมาย

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ทั้งรายข้อและค่าเฉลี่ยในภาพรวม)

ที่	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			เฉลี่ย	สรุป
		1	2	3		
1	ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ - เสียงพยัญชนะเดี่ยว - เสียงพยัญชนะควบกล้ำ - การอ่านออกเสียงสะกดคำและการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ - เสียงสระเดี่ยวและสระผสม - การลงเสียงเน้นหนักในคำ	0	-1	1	0.00	ปรับปรุง
2	ความเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้กับระดับชั้นของผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ความเหมาะสมของรูปแบบการใช้ตัวอักษร รูปภาพ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
สรุปผลในภาพรวม					0.67	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเสียงและตัวอย่างคำของแต่ละเสียงให้ถูกต้อง
2. ควรแยกหัวข้อให้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสม เช่น แยกเสียงพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะควบกล้ำ แยกเสียงสระเดี่ยวและสระผสม เป็นต้น
3. เสียงสระผสมควรเขียนเสียงสระให้ชัดเจน เช่น อีเออะ หรือ เอีย /ไอ/

แบบบันทึกการทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pretest – Posttest)
ของนักเรียนกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือ

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน (5)	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (5)	ร้อยละ	ผลต่างของค่า คะแนน (5)	ร้อยละ
1	0	0.00	1	20.00	1	20.00
2	0	0.00	3	60.00	3	60.00
3	1	20.00	4	80.00	3	60.00
4	3	60.00	5	100.00	2	40.00
5	1	20.00	4	80.00	3	60.00
6	2	40.00	5	100.00	3	60.00
7	1	20.00	4	80.00	3	60.00
8	1	20.00	4	80.00	3	60.00
9	1	20.00	4	80.00	3	60.00
10	0	0.00	3	60.00	3	60.00
11	0	0.00	4	80.00	4	80.00
12	1	20.00	4	80.00	3	60.00
13	3	60.00	5	100.00	2	40.00
14	3	60.00	5	100.00	2	40.00
15	2	40.00	5	100.00	3	60.00
16	0	0.00	3	60.00	3	60.00
17	2	40.00	5	100.00	3	60.00
18	1	20.00	4	80.00	3	60.00
19	3	60.00	5	100.00	2	40.00
20	0	0.00	4	80.00	4	80.00
เฉลี่ย	1.25	25.00	4.05	81.00	2.80	56.00
S.D.	1.12		1.00		0.70	

แบบบันทึกการทดสอบท้ายบทเรียน (Test 1-3)
ของนักเรียนกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือ

นักเรียน คนที่	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 1 (5)	ร้อยละ	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 2 (5)	ร้อยละ	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 3 (5)	ร้อยละ	เฉลี่ย (5)	ร้อยละ
1	3	60.00	5	100.00	3	60.00	3.67	73.33
2	3	60.00	3	60.00	4	80.00	3.33	66.67
3	3	60.00	5	100.00	5	100.00	4.33	86.67
4	5	100.00	5	100.00	5	100.00	5.00	100.00
5	4	80.00	4	80.00	4	80.00	4.00	80.00
6	4	80.00	5	100.00	4	80.00	4.33	86.67
7	3	60.00	4	80.00	5	100.00	4.00	80.00
8	4	80.00	4	80.00	3	60.00	3.67	73.33
9	3	60.00	4	80.00	3	60.00	3.33	66.67
10	4	80.00	3	60.00	4	80.00	3.67	73.33
11	4	80.00	3	60.00	3	60.00	3.33	66.67
12	3	60.00	4	80.00	4	80.00	3.67	73.33
13	5	100.00	5	100.00	5	100.00	5.00	100.00
14	5	100.00	5	100.00	5	100.00	5.00	100.00
15	4	80.00	5	100.00	4	80.00	4.33	86.67
16	3	60.00	3	60.00	3	60.00	3.00	60.00
17	4	80.00	4	80.00	4	80.00	4.00	80.00
18	3	60.00	4	80.00	4	80.00	3.67	73.33
19	5	100.00	5	100.00	5	100.00	5.00	100.00
20	3	60.00	4	80.00	4	80.00	3.67	73.33
เฉลี่ย	3.75	75.00	4.20	84.00	4.05	81.00	4.00	80.00
S.D.	0.79		0.77		0.89		0.69	

แบบบันทึกการทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pretest – Posttest)
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนเรียน (5)	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (5)	ร้อยละ	ผลต่างของค่า คะแนน (5)	ร้อยละ
1	1	20.00	4	80.00	3	60.00
2	0	0.00	4	80.00	4	80.00
3	1	20.00	4	80.00	3	60.00
4	1	20.00	4	80.00	3	60.00
5	0	0.00	4	80.00	4	80.00
6	3	60.00	5	100.00	2	40.00
7	3	60.00	5	100.00	2	40.00
8	0	0.00	4	80.00	4	80.00
9	0	0.00	4	80.00	4	80.00
10	0	0.00	4	80.00	4	80.00
11	1	20.00	4	80.00	3	60.00
12	2	40.00	5	100.00	3	60.00
13	0	0.00	4	80.00	4	80.00
14	0	0.00	4	80.00	4	80.00
15	1	20.00	4	80.00	3	60.00
16	0	0.00	4	80.00	4	80.00
17	1	20.00	4	80.00	3	60.00
18	3	60.00	5	100.00	2	40.00
19	0	0.00	4	80.00	4	80.00
20	2	40.00	5	100.00	3	60.00
เฉลี่ย	0.95	19.00	4.25	85.00	3.30	66.00
S.D.	1.10		0.44		0.73	

แบบบันทึกการทดสอบท้ายบทเรียน (Test 1-3)

ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 1 (5)	ร้อยละ	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 2 (5)	ร้อยละ	คะแนนท้าย บทเรียนที่ 3 (5)	ร้อยละ	เฉลี่ย	ร้อยละ
1	2	40.00	3	60.00	4	80.00	3.00	60.00
2	3	60.00	3	60.00	3	60.00	3.00	60.00
3	3	60.00	3	60.00	3	60.00	3.00	60.00
4	4	80.00	4	80.00	5	100.00	4.33	86.67
5	4	80.00	5	100.00	5	100.00	4.67	93.33
6	4	80.00	4	80.00	5	100.00	4.33	86.67
7	5	100.00	5	100.00	4	80.00	4.67	93.33
8	5	100.00	5	100.00	5	100.00	5.00	100.00
9	3	60.00	4	80.00	4	80.00	3.67	73.33
10	3	60.00	3	60.00	3	60.00	3.00	60.00
11	3	60.00	4	80.00	4	80.00	3.67	73.33
12	3	60.00	4	80.00	5	100.00	4.00	80.00
13	4	80.00	4	80.00	4	80.00	4.00	80.00
14	3	60.00	4	80.00	4	80.00	3.67	73.33
15	3	60.00	4	80.00	5	100.00	4.00	80.00
16	3	60.00	4	80.00	5	100.00	4.00	80.00
17	4	80.00	4	80.00	3	60.00	3.67	73.33
18	4	80.00	4	80.00	5	100.00	4.33	86.67
19	5	100.00	5	100.00	5	100.00	5.00	100.00
20	4	80.00	4	80.00	5	100.00	4.33	86.67
เฉลี่ย	3.70	74.00	4.10	82.00	4.30	86.00	4.03	80.67
S.D.	0.73		0.64		0.80		0.60	

แบบบันทึกการสังเกต ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็นที่ สังเกต	ความสำเร็จ	ปัญหา / อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
การอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ	นักเรียนกลุ่มเก่งจำเสียงพยัญชนะได้อย่างคล่องแคล่ว แต่นักเรียนส่วนมากที่เป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนยังตะกุกตะกักและช้ามาก ต้องสอนซ่อมเสริม	นักเรียนออกเสียงพยัญชนะบางเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาไทยไม่ชัดเจน เช่น /v/, /θ/, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/, /r/	ควรทำวิจัยในเรื่องการออกเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนโดยเฉพาะเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
การอ่านออกเสียงสะกดคำจากเสียงสระแต่ละชุด	นักเรียนกลุ่มเก่งสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้อย่างคล่องแคล่ว แต่นักเรียนกลุ่มปานกลางและอ่อนอ่านได้ช้ามาก บางคนอ่านไม่ได้ ต้องสอนซ่อมเสริมรายบุคคล	นักเรียนบางส่วนอ่านออกเสียงสะกดคำได้ช้า เพราะปัจจัยหลายด้าน นอกจากนี้ส่วนมากยังขาดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่มีภาษาไทย	ครูต้องเน้นย้ำซ้ำทวนให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำให้ได้ทุกคน และควรทำวิจัยในเรื่องการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ
การออกเสียงเน้นหนักในคำ	นักเรียนส่วนมากออกเสียงเน้นหนักในคำจากตัวอย่างคำในแบบฝึกทักษะได้ แต่ในคำอื่นๆ ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน	นักเรียนส่วนมากขาดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไม่ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	ในแต่ละบทเรียน ครูควรนำนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้องเพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
พฤติกรรมนักเรียนโดยรวม	นักเรียนกลุ่มเก่งเรียนรู้ได้เร็ว อ่านได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว แต่นักเรียนส่วนมากที่เป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนต้องใช้ความพยายามจึงสามารถอ่านได้ บางคนไม่ยอมรับรู้ จนกว่าครูจะเน้นตัวต่อตัว	กระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนตลอดจนการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่อ่านไม่ได้นั้น ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก	ครูต้องใช้เวลามากกว่าเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้นในงานวิจัยจึงต้องกำหนดเวลาแบบยืดหยุ่นได้ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน

T-TEST PAIRS=VAR00001 WITH VAR00002 (PAIRED)

/CRITERIA=CI(.9500)

/MISSING=ANALYSIS.

T-Test

Notes

Output Created	18-JUN-2015 15:53:57	
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet0
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	20
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST PAIRS=VAR00001 WITH VAR00002 (PAIRED) /CRITERIA=CI(.9500) /MISSING=ANALYSIS.	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.01

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	VAR00001	.9500	20	1.09904	.24575
	VAR00002	4.2500	20	.44426	.09934

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 VAR00001 & VAR00002	20	.889	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences			
			Std. Error	95% Confidence Interval of the Difference
	Mean	Std. Deviation	Mean	Lower
Pair 1 VAR00001 - VAR00002	-3.30000	.73270	.16384	-3.64291

Paired Samples Test

	Paired Differences	t	df	Sig. (2-tailed)
	95% Confidence Interval of the Difference			
	Upper			
Pair 1 VAR00001 - VAR00002	-2.95709	-20.142	19	.000

ภาคผนวก ข

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics)

แบบฝึกทักษะนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิจัยและนวัตกรรม
เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในพื้นที่



นางสรียาภรณ์ นนทะปะ
โรงเรียนบ้านน้ำแถม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1

คำชี้แจงและวิธีการสอนสำหรับครูผู้สอน



แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) ฉบับนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 คำ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน
(ทดสอบพร้อมบันทึกคะแนนรายบุคคล)

2. ใ้ความรู้เรื่องเสียงพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะ
ควบกล้ำในภาษาอังกฤษ พร้อมตัวอย่างคำศัพท์ใน
แต่ละเสียง
(นำนักเรียนเทียบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ - ไทย
โดยเน้นซ้ำย้ำทวน จนนักเรียนจำได้)

3. แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1
จำนวน 30 เสียง
พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน
(ทดสอบพร้อมบันทึกคะแนน
รายบุคคล)

4. ใ้ความรู้เรื่อง การอ่านออกเสียงสะกดคำ
และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ
(อธิบายวิธีการและแสดงตัวอย่าง)

5. ใ้ความรู้เรื่องเสียงสระเดี่ยว
และสระผสมในภาษาอังกฤษ
โดยจัดเป็นกลุ่มตัวอักษร
a, e, i, o, u, y พร้อมตัวอย่างคำศัพท์
ในแต่ละหน่วยเสียง (อ่านออกเสียง
สะกดคำจากเสียงสระที่กำหนด)

6. แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 2 จำนวน
30 คำ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน
(ทดสอบพร้อมบันทึกคะแนนรายบุคคล)

7. ใ้ความรู้เรื่องการลงเน้นหนักในคำ
(อธิบายวิธีการและแสดงตัวอย่าง)

8. แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 3 จำนวน
10 คำ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน
(ทดสอบพร้อมบันทึกคะแนนรายบุคคล)

9. แบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 30 คำ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน
(ทดสอบพร้อมบันทึกคะแนนรายบุคคล)

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

(Pretest - Posttest)

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำต่อไปนี้
ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

1. hat	11. eye	21. photo
2. yard	12. think	22. put
3. call	13. birth	23. run
4. shake	14. mind	24. fur
5. around	15. fog	25. July
6. fair	16. floor	26. unit
7. net	17. cook	27. baby
8. flee	18. zoo	28. by
9. search	19. one	29. toy
10. clear	20. wow	30. this

เกณฑ์การให้คะแนน (เต็ม 5 คะแนน)

5	4	3	2	1
อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้ทุกคำ อย่างคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้เกือบทุกคำ (ผิด 1-5 คำ) ค่อนข้าง คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้ปานกลาง (ผิด 6-15 คำ) ตะกุกตะกัก พอสมควร	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้น้อย (ผิด 16-20 คำ) ตะกุกตะกัก ต้องเทียบเสียง แต่ละเสียง	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้น้อยมาก (ผิดเกือบ ทั้งหมด) ช้ามาก ต้องเทียบเสียง แต่ละเสียง

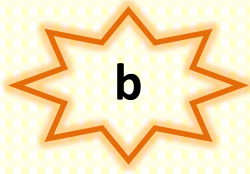


บทที่ 1

เสียงพยัญชนะเดี่ยว (Consonant)
เสียงพยัญชนะซ้อน (Double Letter)
และพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster)



เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant



พยัญชนะคล้ายเสียง บ /b/

bat



bed



bus



พยัญชนะคล้ายเสียง ค /k/

cat



corn



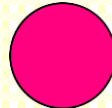
cup



city (เมือง)



circle



cereal



พยัญชนะคล้ายเสียง ด /d/

dog



deer



dad

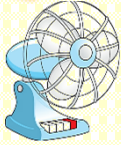


เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant

f

พยัญชนะคล้ายเสียง ฟ /f/

fan



fat



fish



g

พยัญชนะคล้ายเสียง ก /g/

golf



gift



goat



giant



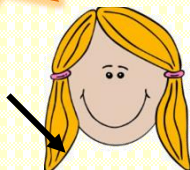
giraffe



h

พยัญชนะคล้ายเสียง ฮ /h/ และ อ

hair



home



house



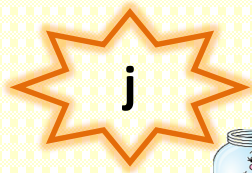
พยัญชนะคล้ายเสียง ฮ /h/ และ อ

hour (ชั่วโมง)

honest (ซื่อสัตย์)

honour (เกียรติ)

เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant



jar

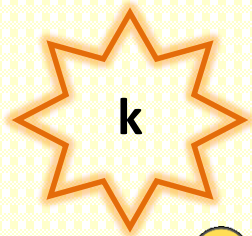


พยัญชนะคล้ายเสียง จ /dʒ/ (เสียงต่ำ ฟันลมแรงๆ)

jug



jeep



key



พยัญชนะคล้ายเสียง ค /k/

kid



king



และ ก /g/ เมื่อตามหลัง S

sky



ski



skirt



และ น /g/ เมื่อนำหน้า n

knee



knife



know



leg



พยัญชนะคล้ายเสียง ล //

log



lion



เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant

m

พยัญชนะคล้ายเสียง ม /m/

mat



monkey



mom



n

พยัญชนะคล้ายเสียง น /n/

nest



neck



nose



p

พยัญชนะคล้ายเสียง พ /p/

pan



pen



pig



พยัญชนะคล้ายเสียง ป /p/ เมื่อตามหลัง S

Spray



spring



spoon



เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant

q

พยัญชนะคล้ายเสียงควบกล้ำ **คว** /kw/

queen



quick (เร็ว)



quiet (เงียบ)



r

พยัญชนะคล้ายเสียง ร /r/ (ห่อปาก ม้วนปลายลิ้น)

rat



rose



rice



s

พยัญชนะคล้ายเสียง ซ, ส, ศ, ษ /s/

sock



sun



seven



เป็นพยัญชนะนำหน้าพยัญชนะอื่นๆ

school



sleep



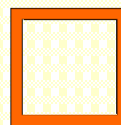
smile



snake



square



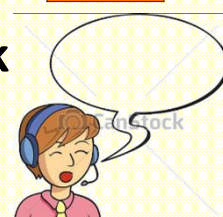
swim



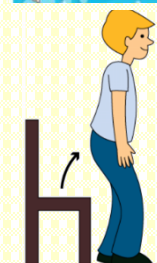
sketch



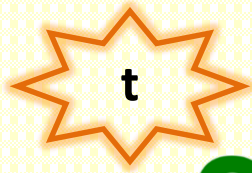
speak



stand



เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant



พยัญชนะคล้ายเสียง ท /t/

two

2

tie



teeth



พยัญชนะคล้ายเสียง ต /t/ เมื่อตามหลัง S

star



stamp



stone



พยัญชนะคล้ายเสียง ว ผสม ฝ /v/

van



vet



view



พยัญชนะคล้ายเสียง ว /w/

wing



watch



worm



พยัญชนะคล้ายเสียง ร /r/ เมื่อนำหน้า r

wrist



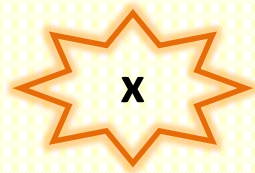
write



wrong



เสียงพยัญชนะเดี่ยว Consonant



Xmas tree

พยัญชนะคล้ายเสียง เอกซ์ /eks/



x-ray



พยัญชนะคล้ายเสียง ซ, ฌ, ศ, ษ

Xerox



xylophone



พยัญชนะคล้ายเสียง ก๊ /ks/ เมื่อเป็นตัวสะกด

box



fox



six



พยัญชนะคล้ายเสียง ย /j/

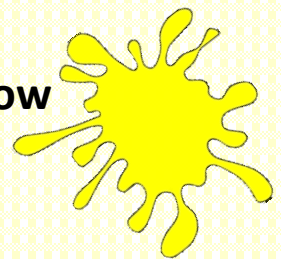
yes



you (คุณ)



yellow



พยัญชนะคล้ายเสียง ซ, ฌ, ศ, ษ (เสียงสั้น)

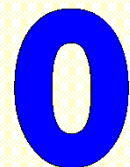
zip



zebra



zero



เสียงพยัญชนะซ้อน Double Letter

ch

พยัญชนะคล้ายเสียง ช (ตันๆ) /tʃ/

chick



chicken



chin



sh

พยัญชนะคล้ายเสียง ช (ไถไถยาวๆ) /ʃ/

shoe



ship



sheep



th

พยัญชนะคล้ายเสียง ท /θ/ ปลายลิ้นแตะฟันบนและล่าง แล้วหดลิ้นกลับ พร้อมปล่อยลมออกมา

thin (ผอม)

thank (ขอบคุณ)

think (คิด)

th

พยัญชนะคล้ายเสียง ท /ð/ ปลายลิ้นแตะฟันบนและล่าง เติมไม้เอกในใจ แล้วหดลิ้นกลับ พร้อมปล่อยลมออกมา

this (นี้)

these (เหล่านี้)

they (พวกเขา)

ph

พยัญชนะคล้ายเสียง ฟ /f/

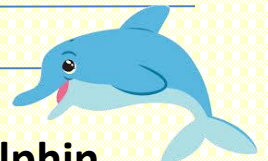
phone



photo



dolphin



เสียงพยัญชนะควบกล้ำ Cluster

ควบกล้ำด้วยพยัญชนะ l (ล)

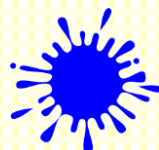
bl

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง บล /b//l/

black



blue



cl

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง คล /k//l/

clock



clip



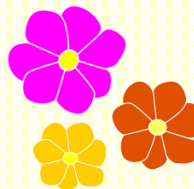
fl

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง ฟล /f//l/

flag



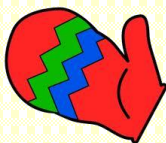
flower



gl

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง กล /g//l/

glove



glass



pl

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง พล /p//l/

plane



plug



เสียงพยัญชนะควบกล้ำ Cluster

ควบกล้ำด้วยพยัญชนะ r (ร)

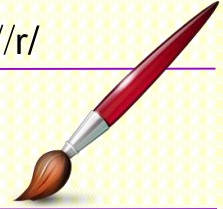
br

พยัญชนะคล้ายควบกล้ำ เสียง **บร** /b//r/

brown



brush



cr

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง **คร** /k//r/

crab



cry



dr

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง **ดร** /d//r/

dress



drum



fr

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง **ฟร** /f//r/

frog



fruit



gr

พยัญชนะคล้ายควบกล้ำ เสียง **กร** /g//r/

grape



green



pr

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง **พร** /p//r/

price



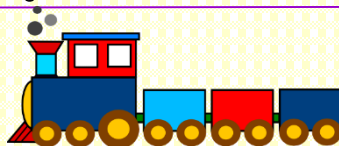
pray



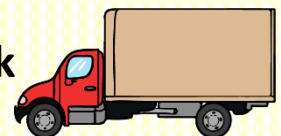
tr

พยัญชนะควบกล้ำ คล้ายเสียง **ทร** /t//r/

train



truck



แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 1

เรื่อง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะต่อไปนี้
ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

1. g
2. y
3. ng
4. l
5. fr
6. b
7. s
8. sh
9. j
10. w

11. r
12. sn
13. c
14. ch
15. t
16. th
17. m
18. n
19. h
20. x

21. f
22. p
23. ph
24. v
25. bl
26. k
27. st
28. d
29. z
30. q

เกณฑ์การให้คะแนน (เต็ม 5 คะแนน)

5	4	3	2	1
อ่านออกเสียงได้ ทุกเสียง อย่างคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง ได้เกือบทุกเสียง (ผิด 1-5 เสียง) ค่อนข้าง คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง ได้ปานกลาง (ผิด 6-15 เสียง) ตะกุกตะกัก พอสมควร	อ่านออกเสียง ได้น้อย (ผิด 16-20 เสียง) ตะกุกตะกัก ต้องเปิดดู เนื้อหาด้านหลัง	อ่านออกเสียง ได้น้อยมาก (ผิดเกือบ ทั้งหมด) ซ้ำมาก ต้องเปิดดู เนื้อหาด้านหลัง



บทที่ 2

การอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics)

การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ

(final sound)

เสียงสระเดี่ยวและสระผสม

(Vowel and Diphthong)



การอ่านออกเสียงสะกดคำ Phonics

ใช้ระบบการสะกดคำคล้ายภาษาไทย ดังนี้

แบบที่ 1 พยัญชนะ - สระ - ตัวสะกด

h - a - t

ฮ - แ - ท



แบบที่ 2 พยัญชนะ - สระ

h - i

ฮ - ี

แบบที่ 3 สระ - ตัวสะกด (ใช้ อ เป็นพยัญชนะต้น)

o - n

ออ - น



การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ

(final sound)

เช่น

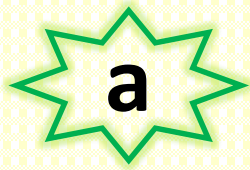
cat อ่านว่า แคท-ที (ออกเสียง ที เบาๆ)

best อ่านว่า เบส-ลี-ที (ออกเสียง ลี - ที เบาๆ)

back อ่านว่า แบ็ค-คี่ (ออกเสียง คี่ เบาๆ)

เสียงสระเดี่ยว Vowel

และสระผสม Diphthong



เสียงสระ (ออกเสียงสระได้หลากหลาย)

เสียงสระเดี่ยว

แอะ /æ/

bat



rat



cat



อา /ɑ:/

arm



car

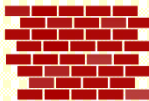


jar



ออ /ɔ:/

wall



ball



tall



เออะ /ə/

about (เกี่ยวกับ)

around (รอบๆ)



เสียงสระผสม

เออี

หรือ เอ /eɪ/

cake



day



nail



เอเออะ

หรือ แอ /eə/

pair (คู่)



hair

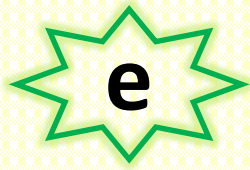


chair



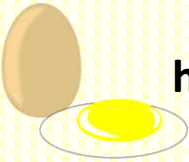
เสียงสระเดี่ยว Vowel

และสระผสม Diphthong



เสียงสระ (ออกเสียงได้หลากหลาย)

เสียงสระเดี่ยว

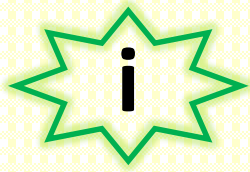
เอะ /e/	egg		hen		ten	
อี /i:/	tea		tree		three	
เออ /ɜ:/	earth		search		learn	

เสียงสระผสม

อีเอะ หรือ เอีย /ɪə/	ear		hear		deer	
อาอิ หรือ อาย /aɪ/	eye					

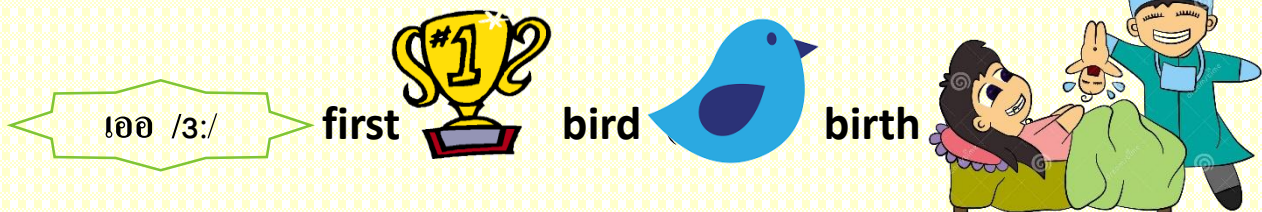
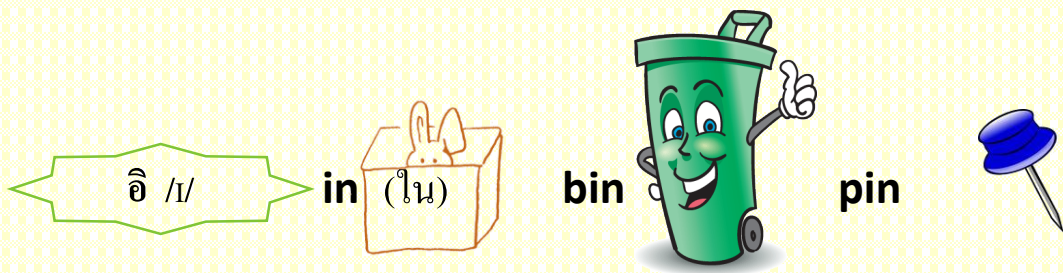
เสียงสระเดี่ยว Vowel

และสระผสม Diphthong



เสียงสระ (ออกเสียงได้หลากหลาย)

เสียงสระเดี่ยว

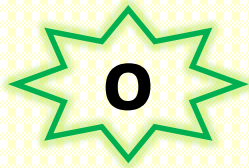


เสียงสระผสม



เสียงสระเดี่ยว Vowel

และสระผสม Diphthong



เสียงสระ (ออกเสียงได้หลากหลาย)

เสียงสระเดี่ยว

เอะ /ɒ/

Ox



fox



rock



อ /ɔ:/

door



song



fork



ู /ʊ/

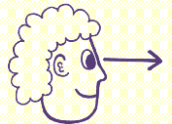
cook



book



look



ู /u:/

moon



root



boot



อะ /ʌ/

one



mom



son

เสียงสระผสม

า

หรือ อาว /aʊ/

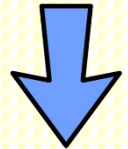
cow



owl



down



เอะ

หรือ โอ /əʊ/

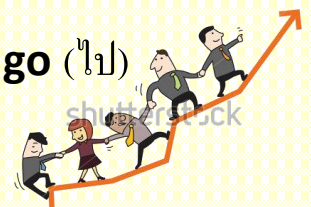
bow



cold

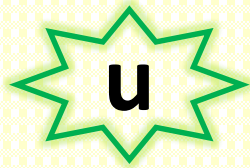


go (ไป)



เสียงสระเดี่ยว Vowel

และสระผสม Diphthong



เสียงสระ (ออกเสียงได้หลากหลาย)

เสียงสระเดี่ยว

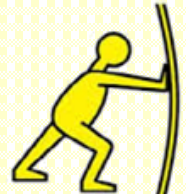
อู /ʊ/

Full (เต็ม, อิ่ม)

pull



push



อะ /ʌ/

run



sun



gun



เออ /ɜ:/

nurse



purse



hurt



อู /u:/

June (มิถุนายน)

juice



fruit



ยู /ju:/

use (ใช้)

uniform



unicorn



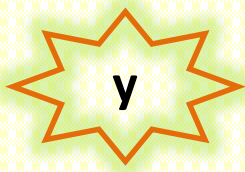
เสียงสระผสม

อูเออะ
หรือ อูว /uə/

pure (บริสุทธิ์) cure (บำบัด, รักษา) lure (เหยื่อล่อ)

เสียงสระเดี่ยว Vowel

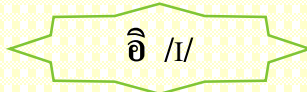
และสระผสม Diphthong



y

เป็นได้ทั้งเสียงพยัญชนะและเสียงสระ (ออกเสียงได้หลากหลาย)

เสียงสระเดี่ยว



อิ /ɪ/

lady



baby



jelly



เสียงสระผสม



อาอิ

หรือ อาย /aɪ/

shy



my (ของฉัน)

bye



อออิ

หรือ ออย /ɔɪ/

toy



joy



soy



แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 2

เรื่อง การอ่านออกเสียงสะกดคำ

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำต่อไปนี้
ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

1. fan
2. bar
3. hall
4. cake
5. about
6. chair
7. shell
8. bee
9. learn
10. year

11. eye
12. wing
13. skirt
14. life
15. box
16. door
17. foot
18. room
19. son
20. brown

21. phone
22. full
23. duck
24. nurse
25. June
26. use
27. lady
28. cry
29. boy
30. thank

เกณฑ์การให้คะแนน (เต็ม 5 คะแนน)

5	4	3	2	1
อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้ทุกคำ อย่างคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้เกือบทุกคำ (ผิด 1-5 คำ) ค่อนข้าง คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้ปานกลาง (ผิด 6-15 คำ) ตะกุกตะกัก พอสมควร	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้น้อย (ผิด 16-20 คำ) ตะกุกตะกัก ต้องเทียบเสียง แต่ละเสียง	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้น้อยมาก (ผิดเกือบ ทั้งหมด) ช้ามาก ต้องเทียบเสียง แต่ละเสียง



บทที่ 3

การลงเสียงเน้นหนักในคำ

(Stress)



การลงเสียงเน้นหนักในคำ (Stress)

คำศัพท์ภาษาอังกฤษตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป
จะมีการลงเสียงเน้นหนักในตำแหน่งที่แตกต่างกัน
หากเราเน้นผิดที่ ความหมายก็จะเปลี่ยนไป
ทั้งนี้ เราจะทราบตำแหน่งเน้นหนักในคำได้โดย
การค้นคว้าจาก Dictionary/อินเทอร์เน็ต
หรือสอบถามจากผู้รู้/เจ้าของภาษา



คำบางคำ (โดยเฉพาะคำนาม) เน้นหนักที่พยางค์แรก

'present



'record (เทปบันทึก)

'pencil



'ruler



คำบางคำ (โดยเฉพาะคำกริยา) เน้นหนักที่พยางค์หลัง

pre'sent (นำเสนอ)

re'cord (บันทึก)

gui'tar



bal'loon



คำที่มากกว่า 2 พยางค์ ตำแหน่งการลงเสียงเน้นหนักจะ
แตกต่างกันไป

'coconut



tech'nology (เทคโนโลยี)

ba'nana



compre'hend (เข้าใจ)

แบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ 3

เรื่อง การลงเสียงเน้นหนักในคำ

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้
โดยลงเสียงเน้นหนักให้ถูกต้องเหมาะสม

bal'loon

'coconut

'pencil

'ruler

tech'nology

gui'tar

'present

re'cord

ba'nana

s'tudent

เกณฑ์การให้คะแนน (เต็ม 5 คะแนน)

5	4	3	2	1
ลงเสียงเน้นหนัก ในคำได้ ทุกคำ อย่างคล่องแคล่ว	ลงเสียงเน้นหนัก ในคำได้ เกือบทุกคำ (ผิด 1-2 คำ) ค่อนข้าง คล่องแคล่ว	ลงเสียงเน้นหนัก ในคำได้ ปานกลาง (ผิด 3-5 คำ) ตะกุกตะกัก พอสมควร	ลงเสียงเน้นหนัก ในคำได้ น้อย (ผิด 6-7 คำ) ช้า	ลงเสียงเน้นหนัก ในคำได้ น้อยมาก (ผิดเกือบ ทั้งหมด) ช้ามาก

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

(Pretest - Posttest)

คำสั่ง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำต่อไปนี้
ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

1. hat	11. eye	21. photo
2. yard	12. think	22. put
3. call	13. birth	23. run
4. shake	14. mind	24. fur
5. around	15. fog	25. July
6. fair	16. floor	26. unit
7. net	17. cook	27. baby
8. flee	18. zoo	28. by
9. search	19. one	29. toy
10. clear	20. wow	30. this

เกณฑ์การให้คะแนน (เต็ม 5 คะแนน)

5	4	3	2	1
อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้ทุกคำ อย่างคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้เกือบทุกคำ (ผิด 1-5 คำ) ค่อนข้าง คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้ปานกลาง (ผิด 6-15 คำ) ตะกุกตะกัก พอสมควร	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้น้อย (ผิด 16-20 คำ) ตะกุกตะกัก ต้องเทียบเสียง แต่ละเสียง	อ่านออกเสียง สะกดคำ ได้น้อยมาก (ผิดเกือบ ทั้งหมด) ช้ามาก ต้องเทียบเสียง แต่ละเสียง



แบบประเมินสำหรับครู



แบบบันทึกการทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำ ชั้น

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน ก่อนเรียน (5)	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (5)	ร้อยละ	ผลต่างของ ค่าคะแนน (5)	ร้อยละ
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
เฉลี่ย							

เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำ ชั้น

ผลผลิต

แบบบันทึกการสังเกต

เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำ ชั้น

ประเด็นที่สังเกต	ความสำเร็จ	ปัญหา / อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
การอ่านออกเสียงพยัญชนะ ภาษาอังกฤษ			
การอ่านออกเสียงสะกดคำ จากเสียงสระแต่ละชุด			
การออกเสียง เน้นหนักในคำ			
พฤติกรรมนักเรียนโดยรวม			

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

นางสาววิจิตรา บุษบา

วุฒิการศึกษา วุฒิการศึกษา ค.ม. (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองหญ้าไซ อำเภอเมือง
จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1

นางเยาวภา พิลาคุณ

วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านปากห้วย อำเภอท่าลี่
จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1

นางสาวดวงสุดา สุปมา

วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนเลยพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 19

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสรียาภรณ์ นนทะปะ
วัน เดือน ปีเกิด	2 มีนาคม 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเลย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	71 หมู่ 8 ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2536 ประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านกำเนิดเพชร จังหวัดเลย พ.ศ. 2543 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย พ.ศ. 2552 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดเลย
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านน้ำแคว อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย